

движения в памет на академ. Ст. Романски. С., 1960, с. 709- 730; Л. Йорданова. За обичая лазаруване в България.- ИЕИМ. С., 1966, N 9, с. 107- 162; Т. Колева. За произхода на пролетните момински обичаи.- В: Проблеми на българския фолклор, с. 367- 372; М. Василева. Календарни празници и обичаи.- В: Сб. Добруджа. С., 1974, с. 327- 328; Вл. Демирев. Змей и Злата буяница - към въпроса за посветителния характер на пролетния момински обичай Буенец. Доклад, четен на научна конференция на тема: „Духовната култура на Сливенския край“, 23 април 1981, Сливен; „Острият камък“ и мястото му в културата на с. Чокоба, Сливенско.- В: ИМЮИБ. Т. 6, 1983, с. 55- 57; Момински пролетни игри.- В: Фолклорната традиция на Сливенския край. С., 1989, с. 94; Буенецът и пролетните момински обичаи. Дипл. работа. ВТУ „Кирил и Методий“ 1979. КБЛ. ИМ - Сливен, инв. 16 сЕ.

62. Вл. Демирев, Н. Ников. Блажена гора зелена, с. 193.

63. Пак там, с. 192.

64. Във вариант на този текст битува и образът на Стефан Караджа. - В: Вл. Демирев, Н. Ников. Цит. съч., с. 206.

65. Дорде е Стара планина; Н. Ферманджиев, Д. Димитров. Български хайдути. С., 1969; Архив ИМ- Сливен, ВА- 38.

66. Т. Ив. Живков. Между бита и пантеона, с. 8.

67. Пак там.

68. Д. Константинов. Жеравна в миналото и до днешно време. Жеравна, 1948, с. 130 - 133.

69. Т. Ив. Живков, Ж. Янакиева. Да би гората думала, с. 130.

70. Като благороден метал среброто, заедно със златото, се съотнася със света на божествата и отвъдното въобще. На стрелбата със сребърни куршуми се приписва способността да се унищожава злато. В: Х. Бидерман. Речник на символите. Рива, 2003, с. 419- 420.

71. Т. Ив. Живков. Между бита и пантеона, с. 8.

72. Пак там; Т. Ив. Живков. Песните за хайдут Велко и Инджето и възрожденската песенна традиция. - В: Литературознание и фолклористика. С., 1983, с. 476.

73. Дорде е Стара планина, с. 56- 60.